

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.747/2014/6.szám

A Kúria a Monori Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Monori Tamás ügyvéd/ által képviselt felperesnek a dr. Muzsek Júlia jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 21. napján kelt 4.K.27.011/2014/5. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.011/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (azaz huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 190.000 (azaz százkilencvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2010. március hónapra általános forgalmi adó /áfa/ adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2013. augusztus 13. napján kelt határozatával a felperest 1.900.000 Ft adókülönbözet, 475.000 Ft adóbírság és 647.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2013. november 29. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal a változtatással, hogy az adóbírság összegét 950.000 Ft-ban állapította meg. Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 89.§ /1/ bekezdése,

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 99.§ /2/ bekezdése, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 15.§ /3/ bekezdése, 165.§ /2/ bekezdése, 166.§ /2/ bekezdése alapján hozta meg.

Indokolása szerint adózó a vizsgált időszakban kukorica értékesítéséről kibocsátotta a számláját a G. olaszországi illetékességű társaság /a továbbiakban: olasz vevő/ részére, az ügyletet közösségi adómentes értékesítésként kezelte, számlájában általános forgalmi adót (áfa-t) nem számított fel.

A lefolytatott bizonyítási eljárás és bizonyítékok /fotómásolat a vevő képviselője: V. Gy. útlevelének oldalairól, olasz vállalkozói igazolványáról, a vevő vállalkozási igazolványáról, a vevő közösségi adószáma lekérdezésének irata, nyilatkozata arról, hogy a felperestől vásárolt gabonát külföldön értékesíti, termékkísérő jegyek, nemzetközi fuvarlevelek: CMR-ek, a gépjármű nyilvántartás adatai, a CMR-eken feltüntetett forgalmi rendszámokhoz tartozó gépjárművek tulajdonosainál/üzembentartóinál végzett kapcsolódó vizsgálatok adatai, az olasz adóhatóság nemzetközi megkeresésekre adott válasziratai, a felperes ügyvezetőjének: K. A.-nak, a vevő képviselőjének nyilatkozatai, pénztári befizetés bizonylata, szerződés/ alapján a revízió helytállónan állapította meg, hogy adózó eljárása ellentétes az Áfa tv. adómentes termékértékesítést szabályozó 89.§ /1/ bekezdésében foglaltakkal, ugyanis a CMR-ek hamisítványok, nem alkalmasak annak igazolására, hogy a termék elhagyta volna az ország területét, az adózó pedig nem tett meg minden tőle elvárható intézkedést annak érdekében, hogy elkerülje az adócsalásban való részvételét. A közösségen belüli értékesítés hiányában pedig felperesnek a belföldi termékértékesítés szerint kell az ügylet után adóznia.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Vitatta az adóhatóság által megállapított tényállást és a jogkövetkezményeket, állította, hogy számlázása jogszerű, valós gazdasági eseményeken alapul, így megfelelt a hatályos jogi szabályozásnak.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Elnöke a 2014. március 14-én kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy - az adóhatározatok jogszerűsége okán - felügyeleti intézkedést nem tett.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az adóhatóság a szükséges és elégséges mértékű bizonyítási eljárást lefolytatta, annak alapján helyes tényállást állapított meg, helytállóak a levont jogkövetkeztetései is. A termény a felperes tulajdonát képezte, de nem tett eleget az arra vonatkozó igazolási kötelezettségének, hogy a kukorica elhagyta Magyarország területét, és az ügylet során nem járt el kellő körültekintéssel. A CMR-ek hamis adatai a szállításkor ismertek voltak, mivel a 24. rovatbani bejegyzés már akkor igazolta az áru

olaszországi átvételét, amikor a feladás még meg sem történt, a 16. pont szerinti külföldi fuvarozó cég helyett magyar rendszámú autók és sofőrök szállítottak, a vevő képviselőjének eljárási jogosultságát a felperes nem kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság hibásan alkalmazta az Art. 1.§ /5/-/7/ bekezdéseit, az Áfa tv. 89.§-át, a tényállást nem tárta fel, az elsőfokú bíróság e törvénysértéseket nem észlelte, megsértve a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§ /1/ bekezdését, 339/A.§-át, 339/B.§-át. A felperes az Európai Unió Bírósága és a Kúria megjelölt ítéleteire hivatkozva kifejtette, tarthatatlan az az adóhatósági és bírósági gyakorlat, amely lehetővé teszi a hatóságnak, hogy visszamenőleges módon jelölje ki azokat az objektív körülményeket, amelyek az adózó számára az adókijátszásban való részvétele gyanúját felkelthetik. A Közösségen belüli értékesítés nem járhat nagyobb jogi kockázattal és több adminisztrációs költséggel, mint a belföldön teljesített. Nem bizonyított, hogy tudhatott az adókijátszásra irányuló szándékról, így termékértékesítése az Áfa tv. 89.§-a szerinti ügylet volt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Áfa tv. 2.§ a.) pontja értelmében e törvény alapján adót kell fizetni az adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás után. Mentés azonban az adó alól az Áfa tv. 89.§ /1/ bekezdése szerint - a /2/ és /3/ bekezdésben meghatározott eltéréssel - a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, egy olyan másik adóalanynak, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek. Az Art. 99.§ /2/ bekezdése alapján ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.

E jogszabályok alapján tehát adózói kötelezettség adófizetése alóli mentességének az igazolása, amely kötelezettség nem mentesíti az adóhatóságot azon kötelezettsége alól /Art. 97.§ /4/ bekezdés/,

hogy az adózó ellenőrzése esetén az adómentesség körében megállapításait, a tényállást kétséget kizáróan, aggálytalanul bizonyítsa. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú hatóság és az alperes azt állapította meg, hogy adózó az adómentesség törvényes követelményeit nem teljesítette, ezért a termékértékesítése adóköteles.

Közigazgatási perben a bíróság a Pp. XX. fejezetében rögzített speciális eljárási szabályok alapján a felperes által felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt. Az elsőfokú bíróság a Pp. 163.§-ának /1/ bekezdése helyes alkalmazásával bizonyítási eljárást rendelt el, amelynek eredményeként, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy az adóhatóság döntését aggálytalanul bizonyította, ezért a keresetet elutasította.

A jogerős ítélet meghozatalát követően kezdeményezhető rendkívül jogorvoslati eljárásban a Kúria az ítélet jogszerűségét vizsgálja /Pp. 270.§ /2/ bekezdés/. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján, az elsőfokú ítélettel és az adóhatározatokkal való átvizsgálás során a Kúria nem állapított meg.

A jogerős ítélet tényállása nem iratellenes, pontos és precíz, kiterjed a Közösségen belüli értékesítés minden részletére, tartalmazva az irányadó jogszabályokat. Az elsőfokú bíróság a Pp. bizonyítási eljárásra vonatkozó jogszabályhelyeinek megfelelően biztosította a perben a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását. A Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése szerint ítéletében logikusan és okszerű értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, részletesen megindokolta döntését, amelyet a Kúria aggálytalanul elfogadott. Értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, illetve az adóhatóság bizonyítási eljárásának és bizonyíték értékelésének minden elemét, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy a felperes keresete nem alapos. A felperes lényegében a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, amely a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében előírtaknak mindenben megfelelő ítélet és a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján kizárt.

A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felperes keresetét semmilyen bizonyítási eszközzel nem

bizonyította, állításai - bizonyítékok nélkül - bizonyítatlan féli előadások maradtak. Az adóhatóság és az elsőfokú bíróság jogalkalmazása az irányadó jogszabályokon alapult, nem merült fel az ügyben nem hatályos jogalkalmazás, így felperesnek az utólagos joghátrányra való hivatkozása nem alapos. Az arányosság, jogbiztonság és bizalomvédelem elvének sérelme sem állapítható meg akkor, amikor az adóhatóság kétséget kizáróan bizonyította a CMR-ek hamis tartalmát, amely már a szállításkor - kellően körültekintő joggyakorlás esetén - megállapítható volt.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. április 30.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró